

‘ኢትዮጵያ -- ዛሬና ነገ’
በነሐሴ 2005 ዓ/ም በአልፋ አታሚዎች የታተመ
የፕሮፌሰር አሰፋ እንደሻዉ መጽሐፍ ግምገማ
በዶ/ር በቀለ ገሠሠ

መንደርደሪያ፤

ፕሮፌሰር አሰፋ እንደሻዉ በጄነራል ዊንጌት ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ባልደረባዬ የነበሩ። እርሳቸው 12ኛ ክፍል ሳሉ ነበር እኔ 9ኛ ክፍል የገባሁት። በትምህርት ችሎታቸውና በጸባያቸው የላቁ ስለነበሩ የማጥኛ ልዩ ክፍል ሁሉ በግላቸው ተሰጥቷቸዋል። እኔ በትርፍ ጊዜዬ የቅርጫት ኳስ ጨዋት አዘወትር ነበር። እርሳቸውም እንደዚሁ በየ ግማሽ ሰዓት ከማጥኛ ክፍላቸው እየመጡ ይቀላቀሉንና ትንሽ ዱብ ዱብ ብለው ይመለሱ ነበር። በዚህ መልክ ሰውነታቸውንና አእምሯቸውን እያደሱ በማጥናትና እግዚአብሔር በሰጣቸው ልዩ ጭንቅላት በማትሪክ ፈተና ላይ 11 ፈተናዎች ተቀምጠው በሁሉም የላቀ ዉጤት (A A A ...) በማለፍ ብቸኛ ሪከርድ የጨበጡ ምሁር በመሆናቸው በሁሉም ዘንድ ልዩ ከበሬታ ያተረፉ ድንቅና ብርቅዬ ዜጋ ናቸው። ከዚያም በኋላ ለረዥም ዓመታት በደርግ ወህኒ ቤት ተሰቃይተው ወጥተው ወደ ትምህርታቸው በመመለስ በህግ ሙያ እስከፕሮፌሰርነት ማዕረግ የደረሱ ታላቅ ምሁር ናቸው።

በነዚያ ዉጤቶቻቸው ሳደንቃቸው የኖርኩ ሰውዬ ዛሬ ደግሞ እላይ የተጠቀሰው አዲስ መጽሐፋቸው በእጅ ገባ። እጅግ በጣም የሚገርም ነው። መጽሐፉን የደረሱት በሩቅ ሆነው አይደለም። ወደ እናት አገራቸው ተመልሰው እያንዳንዱን የአገሪቱ ክፍል ደከመኝ ታከተኝ ሳይሉ ሁሉንም ተዘዋወረው በመመልከት፣ አያሌ ሰዎችን በመጠየቅ፣ ያለፉትን ታሪኮች በመመርመርና በማገናዘብ የተዘጋጀ የጽሑፍ መረዣ ነው። ያን ሁሉ ቦታ ባላዳርስም እኔም ብዙዎቹን ቦታዎች ለማጥናት ዞሬ የተመለከትኳቸው ስለሆነ ጽሑፉ እጅግ በጣም አርክቶኛል።

መጽሐፉ የማይዳስሰው አንገብጋቢ ቦታ አልቀረም። ስለፖለቲካውና ማህበራዊ ችግሮች፣ ስለቋንቋና ባህል፣ ስለፍልስፍናና ኪነት፣ ስለስፖርትና መዝናኛዎች፣ ስለትምህርት ዘዴዎች፣ ዓላማዎችና ችግሮች፣ ስለፊልሞች፣ ወዘተ ብዙ ያትታል።

እጅግ ብዙ ትምህርት የሚገኝበት ስለሆነ ሁሉም ዜጋ መጽሐፉን ፈልጎ እንዲያነበው ላሳስብ እወዳለሁ።
a_endeshaw@yahoo.co.uk በሚለው ኢ-ሜይል አድራሻ ደራሲውን ማግኘት ትችላላችሁ።

ክፍል 1. “ ኢትዮጵያን እንዳየኋት”

የመጽሐፉ አንደኛው ክፍል ደራሲው የተለያዩትን የኢትዮጵያ ክፍሎች በሰፊው ጎብኝተው የተመለከቷቸውን ሃቆች ይዘረዝራል፤ ከደሴ፣ ቦረና፣ ወልዲያ፣ ላሊበላ፣ ጎንደር፣ መቅደላ፣ ሰላሌ፣ የአባይ ሸለቆ፣ ባህርዳር፣ ደጀን፣ ደብረ ማርቆስ፣ ጅማ፣ ኢጋሮ፣ በደሌ፣ መቱ፣ ጎሬ፣ የዲዴሳ ሸለቆ፣ አርጆ፣ ነቀምት፣ ጉደር፣ አምቦ፣ መቀሌ፣ አክሱም፣ ሸሬ፣ ቡታጂራ፣ ሆሳዕና፣ ወላይታ ሶዶ፣ አርባ ምንጭ፣ ኮንሶ፣ ጂንካ፣ ቱርሚ፣ ያቤሎ፣ አላታ ወንዶ፣ አንኮበር፣ መተሃራ፣ አዋሽ፣ ባሌ ጎባ፣ አሰላ፣ ሮቤ እስከ አላባና ዱራሜ ድረስ።

ይሄን ክፍል ስመለከው አንጀቱን በላው፣ የማያቋርጥ እንባዬን አረገፈው።

- ስለጎጃምና አርሲ ቢኬድ ቢኬድ የማያልቅ የተንጣለለና የተዘረጋ ሰፊ ምድርና አዉላላ ሜዳ እየተመለከተ ጎጃምና አርሲን የሚያክሉ ምድራት ይዛ እንዴት ኢትዮጵያ ትራባለች? እያለ ይጨነቃል።
- በጥንቱ ዘመናት አገራችን ታላላቅ ክንዋኔዎችን ፈጽማለች፣ ‘ምን ብናጠፋ ነው ከድሮው ታላቅ ክንዋኔዎች ወደዚህ መናኛ የህይወትና የአሰራር ዝቅጠቶች ወስጥ የገባነው? ብሎ ይጠይቃል። እንደምሳሌ አድርጎ የነላሊበላን ገዳማት ይጠቅሳል። ጎንደር የታሪክ

ማህደርና የ44 ታቦቶች መናኸሪያ ሆና ሳላች ታሪካዊ ግንቦች ተንከባካቢ በማጣታቸው ምክንያት እየተደረመሱ፤ እየወላለቁና እየፈራረሱ መገኘታቸው እጅግ የሚያበግን መሆኑን ያሳያል።

- የኢ.ሉ. አባባር ጥቀጥቅ ያለ ደን፣ ልምላሜና ቡና የሞላበት ሆኖ ሳለ ወደፊት ሳይራመድ ቆሞ ስለመቅረቱ፤
- በደቡብ ክፍል የሙዝ፣ማንጎ፣ አጅካዶ፣ ወዘተ ክምር የበዛበት ቢሆንም የሚያነሳቸው የጭነት መኪና እንዲሁ አለመኖሩ የሚያስተዛዝብ ስለመሆኑ፤
- ወዘተ፤

የዕድገት ተመራማሪ እንደመሆኔ መጠን እኔንም እጅግ የምያወኩኝ ጥያቄዎች ናቸው። ለሌሎች አገሮች የምትተርፍ የዳቦ ቅርጫት የነበረች አገራችን የድሆች አገር ሆና መቅረቷ ለሁላችንም የሞት ሞት ነው።

ባለፉት 50 ዓመታት አገራችን ብዙ የሳይንሲና ቴክኖሎጂ ትምህርቶች ሰጥታናለች። በተማርናቸው ትምህርቶችና በቀሰምናቸው ረዥም የሥራ ልምዶች በተለያዩ ዘርፎች ጎን ለጎን በመሰለፍ አገራችንን ማሳደግ እንችል ነበር፤

- በአፈርና በአካባቢ ጥበቃ፤
- በገጠር ገበሬዎች ሁለገብ እርሻ
- በዘመናዊና ሰፋፊ እርሻዎች ዝርጋታ
- በፍራፍሬዎች ምርት
- በመስኖ አጠቃቀም
- በከብት እርባታ
- በጥቃቅን ቴክኖሎጂዎች ዕድገት
- በሰው፣ በሰብልና በከብት ጤና አጠባበቅ
- በሁሉም በሁሉም ዘርፍ።

ነገር ግን ለዚህ አልታደልንም። የተማረ ሰው የሚጠላባቸው ሥርዓቶች ተፈራረቁብን። “የዐባይን ልጅ ወሃ ጠማው”። ያገሩን ሕዝብ አደራጅቶ የሚያስፈልገውን ቴክኖካዊና ቁሳቁሳዊ ድጋፎች በመስጠት ለዕድገትና ብልፅግና እንደማድረስ ያካባቢውን ሕዝብ በማፈናቀል ስንት መቶ ሺህ ሄክታሮችን ለፓኪስታኖች፣ ለህንዶች፣ ለቻይናዎች፣ ወዘተ መስጠት የተለመደበት ሥርዓት ወስጥ ገባን። ከብቶቻችን እየተለቀሙ ወገኖቻችንን ለሚደበድቡ፣ ለሚገርፉ፣ ለሚያሰቃዩና ለሚገድሉ ዐረቦች ማቅረብ ቀለለ።

ተንከባካቢ መንግሥት ቢኖር አሁንም እነዚህን ችግሮች በሙሉ ቀርፈን ወድ አገራችንን ለዕድገት፣ ለብልፅግናና ለኩራት ልናበቃ የሚያስችል በቂ ችሎታና ሰፊ ዕድሎች እንዳሉን አንጠራጠር። እንደነህንድና ቻይና የመሳሰሉት አገሮች የተጠቀሙባቸውን የዕድገት ስልቶች ማጤን ይገባል። ከእኛ የተሻለ ለም መሬትና ብርቱ ህዝብ ስላላቸው አይደለም እነርሱ አሁን ካለበት ደረጃ የደረሱት።

ክፍል 2. “ ኢትዮጵያን የሚያወኩ ጉዳዮች”

ይሄ ክፍል አገራችንን እንደነቀርሳ ቆፍድዶ ይዞ ሕዝባችንን የአልጋ ቁራኛ አድርጎ ያስቀረደውን የአምባገነን ሥርዓት ያትታል። በዘወዱ አገዛዝ ዘመን ድህነት፣ በሽታና ድንቁርና እንዲጠፉ ስለተደረጉት ትግሎችና ደርግም ተሹለክልኮ ስልጣኑን ከሕዝብ ሲነጥቅ ስለተደረገው ቀጣይ ሕዝባዊ ትግል ባጭሩ ይጠቅሳል።

2.1 የህወሃት/ኢህአዴግ አምባገነናዊ ሥርዓትን በተመለከተ፤

ዋናው የመጽሐፉ ትኩረት ግን የአሁኑ የህወሃት/ኢህአዴግ ጎሣዊና አምባገነናዊ ሥርዓት ባስከተላቸው አሰቃቂ ችግሮች ላይ ነው። እነዚህንም እንደሚከተለው ይዘረዝራል፤

- “በስም ዲሞክራሲን እያቋቋምኩ ነው እያለ እየለፈፈ በተግባር ግን አጼ በጉልበቱነቱን አስፍኖ ... ሙሉ የምዝበራ፤ የዝርፊያ፤ የህዝብ መብቶች ረገጣ፤ የድህነትና የርሃብ መስፋፋት እንዲሰፍኑ” ስለማድረጉ፤
- የወጪ ኃያላን መንግሥታትን የዲሞክራሲ ወዳጅ ነኝ ብሎ ለማሳመን ሲያደርገው የቆየው ማጭበርበር፤
- የምርጫ ሳጥኖችን በሀሰተኛ ወረቀቶች እያስሞላ ወይም እያስገለበጠ ያለሀፍረት አሸነፍኩ ለማለት ስለመራወጡ፤
- ይባስ ብሎ በህዝብ ድምጽ የወደቁትን ሚኒስትሮች መልሶ ስለማስገባቱ፤
- ተቃዋሚ ወገኖችን ማስፈራራትና ማፈን፤
- የግል ጋዜጦችን ክትትል ሥር ማዋልና ከአዲስ አበባ እንዳያልፉ ማገድ፤
- በአዲስ አበባ ላይ ግን ዓለም ዐቀፍ የምርጫ ታዛቢዎች በግድ እንዲመለከቱ በመገደዱ ምርጫው በክፍለ ሀገራት እንደተደረገው ሊጭበረበር ባለመቻሉ ምክንያት ሚኒስቴሮች ጭምር ስለመታጨዳቸውና ካቢኔው እንዳለ ካንገቱ ላይ በህዝብ ተቆርጦ ስለመወደቁ፤
- ቃል የገባውን የነፃና ፍትሐዊ ምርጫ ሥነ ሥርዓት ማከናወን ተስኖት የድምፅ ሳጥን ማስገልበጥና ቁጥር ማምታታት ወስጥ ስሲነከር ከግምት በታች የወዳቂ ወዳቂ መሆኑን ስለማስመስከሩ፤
- ወዲያው የድምፅ ማጭበርበር ክስ የሰነዘሩበትን ተቃዋሚ ድርጅቶች ዐመፅ ሊያስነሱ ነው በማለት ወህኒ ቤት ስለማጎሩ፤
- ወዘተ፤

በነዚህ ጥያቄዎች ዙሪያ መልሶቹ ግልፅ ቢሆኑም ለትዝብት ያክል አንዳንድ ነጥቦችን መልሶ ማንሳት ያሻል፤

- ገና ከምርጫው በፊት የነቃው ህዝባችን የሰጠው ወሳኔ ለምን ተናቀ?
- እንደእነ አና ጎመዝ (ከአዎርፓ ህብረት የተላኩ የምርጫው ታዛቢ የነበሩ) የመሳሰሉ ሃቀኞች ታዛቢዎች ጭምር የተሰጡትን ግምገማዎች መርገጥና ወሸትን መደጋገም ራስን ለማታለል ካልሆነ በስተቀር ለምን አስፈለገ?
- ገና ለገና ለኃያላን መንግሥታት ቡችላ በመሆን ተከታታይ ጥፋቶችን መፈጸም እስከምን ሊያደርስ ነው?

“በ21ኛው መቶ ኢትዮጵያ ዋናው ጥያቄ ሁሉንም የፖሊቲካ ኃይሎች በእኩልነት፤ በነፃነትና በፍትሕ ባንዲራ ሥር አሰባስቦ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት መገንባት ነው። ሁለተኛው ታላቅ ጥያቄ ባብዛኛውና በመጀመሪያ ድህነትን፤ ርሃብን፤ በሽታንና የአካባቢ ተፈጥሮ መግጠጥን ለመቋቋም ሁሉንም የኢኮኖሚ ሀብቶች ማንቀሳቀስና” ሥራአጥ ወጣቶችን መንከባከብ እንደነበረባቸው ደህና አድርጎ ያትታል።

ባለመሆኑም ባለሥልጣናትና አባሪዎቻቸው የህዝብን ኃብት ዘርፈው ሲናጥጡ ህዝባችን የሚላስ የሚቀመስ ነገር አጥቷል። ይህን ችግር ሲያብራራ መጽሐፉ እንዲህ ይላል፤ “አነስተኛ ኢኮኖሚያዊ እንስቃሴዎች እየታፈኑና ለተወሰኑ በተለይ በፖሊቲካ መሣሪያነት ለሚታሰቡ ክፍሎች እየተከለሉ በገጠርና በከተማ ከዩኖቬርሰሲቲዎች የሚተፋው የተማሪ ኃይል ቀርቶ አሥረኛ ክፍል ላይ ያልተሳካለት ወጣት አገሩን እየለቀቀ ወደሙጭ እየከበለለ

ነው። ታሞ ሃኪም ቤት የገባ ሰው የመዳን ዕድሉ አስተማማኝ ከማይሆንበት ወደማይድንበት ጊዜ እየወረደ ነው” ይላል። ዛሬ ባንዲት ሳቡዲ አረቢያ ወስጥ ብቻ ከመቶ ሺህ በላይ የሆኑት ወጥቶች ለዕንግልትና መከራ የተዳረጉት አገራችን ድሄ በመሆን ሳይሆን ያገሪቷ ንብረት ርህራሄ በሌላቸው ጥቂቶች እጅ በመወደቁ ምክኒያት እንደሆነ ይብራራል።

በትምህርት ቤቶችና በዩኒቨርሲቲዎች የሚሰጠው የትምህርት ጥራት እጅግ እያሸቆለቆለ መሄዱን እንደሚከተለው ያሳያል። “የትምህርቱ ሥርዓት ለነጋዴውና ለቢሮው ባለሥልጣናት የግል ትርፍ ማሳደጃ እንዲሆናቸው ከተከፋፈተ ጀምሮ አገሪቱ የምስክር ወረቀት ማምረቻ ድርጅቶች የሚርመሰመሱበት ሆናለች፤ በቦታ ጥበት የትምህርት መሣሪያዎች አለመዳረስ፤ የመምህራን ደመወዝና ጥራት መወደቅና በተማሪዎች መሃል ከትምህርት በኋላ ሕይወታቸው የማይለወጥ የመሆኑ እምነት እየተስፋፋ መማርን እየሸሸ የሥራአጡን ቁጥር ማሳደጋቸው የተሟላ መፍትሄ እንዲሰጣቸው ያስፈልጋል” በማለት ያሳስባል። ችግሩም በርግጥ እጅግ አሳሳቢ ነው። ጥራት ያለው ትምህርት ለባለሥልጣናትና ለነርሱ ነጋዴዎች ልጆች ብቻ ከሆነ የሰፊው ህዝብ ልጆችና የአገሪትዋ ዕጣ ፈንታ ምን ሊሆን እንደሚችል መገመትና ለላስተካከል መሞከር የሁሉም ንፁሕ ዜጋ ኃላፊነት እንደሆነ ጨምሮ ላሳስብ እወዳለሁ።

2.2 ተቃዋሚ የፖለቲካ ድርጅቶችን በተመለከተ፤

በ1997ቱ ምርጫ ወስጥ የተሳተፉትን ተቃዋሚ የፖለቲካ ድርጅቶች በተመለከተ “... ሳያወቁትና ሳይጠብቁት ገንፍሎ የተነሳውን ህዝብ እንኳን በቅጡ ከጎናቸው ለማሰለፍ አልተቻላቸውም” ይላል መጽሐፉ። እንደ ዕውነቱ ከሆነ ህዝቡን ከጎናቸው ማሰለፍ ቀርቶ ከነርሱ በላይ ነቅቶ የነፃ ምርጫ ሥነ ሥርዓት በሌለበት ምርጫው ወስጥ መሳተፍ ቀርቶ ሃሳቡም እንዳይኖራችሁ እያለ በነቂስ ወጥቶ ግልፅ ሃሳቡን የሰነዘረውንና መብቱን ለማስጠበቅ ቆርጦ የተነሳውን ህዝብ እንኳን ሊከተሉ አልቻሉም።

ከ1997ቱ ምርጫ በፊት በለንደን አንድ ትልቅ ህዝባዊ ስብሰባ ተጠርቶ ነበር። በዚያ ስብሰባ ላይ የተገኙት ሁለት ተናጋሪዎች ከኢትዮጵያ የመጡ ሲሆን አንደኛው ከህብረት ሌላኛው ከቅንጅት ነበር። በምርጫው ውስጥ መሳተፉን በተመለከተ እንዳንድ ጥያቄዎች ቀርበውላቸው ነበር። የህብረቱ አባል ያለውን ጭቆናና ግፍ ካብራሩ በኋላ “የተራብ ህዝብ መሪውን ይበላል” ብለው ህዝቡን ትንሽ አስጨብጭበው ነበር። የምርጫ ቦርዱ ሰብሳቢ የመንግሥት ባለሥልጣን በሆነበትና ነፃና ፍትሐዊ ምርጫ በማይኖርበት እንዴት ትሳተፋላችሁ? ተብለው ለተጠየቁት ጥያቄ የቅንጅቱ አባል ሲመልሱ የሚከተለውን እጅግ አሳዛኝ ነገር ተናገሩ፤ ምርጫው ውስጥ እንሳተፋለን፤ ምርጫው ቢጭበረበር ከማል በድሪን (የምርጫው ቦርድ ሰብሳቢና የጠቅላይ ፍርድ ቤት ፕሬዝዳንት መሆናቸው ነው) ፍርድ ቤት እንወስደዋለን፤ ፍርድ ቤቱ ነፃ ነው ብለው ቁጭ አሉ። እንደተባለውም አልቀረ፤ በአገር ወስጥ የሚንቀሳቀሱት ሁለቱ የህብረት ፓርቲዎችና መላው የቅንጅት አባላት በምርጫው ተሳተፉ። ከዚያ በኋላ የደረሰው አሳፋሪ ወድቀት ህዝባችን ቀድሞ የተናገረው ነገር ነው።

የህብረት መላካቱን ችግር በተመለከተ መጽሐፉ እንዲህ ይላል፤ “በፖለቲካ ቡድኖች መሃል ሁሉንም አስወግዶ ወደ ሥልጣን ለመውጣት የሚደረገው እንደነቀርሳ የተራባውን ምኞት እንዴት መዋጋት ይቻላል”? ብሎ ይጠይቅና መልሱን እንደሚከተለው ይጠቁማል፤ “መልሱ ቀላል ነው። ነጠላ ጥያቄዎችን ይዘው የሚሯሯጡትን ወይም የየራሳቸውን የአይጥ ጉድጓድ ቆፍረው መጠለያ የሚያበጁትንና በር ሲከፈትላቸው ፈትለክ ብለው ወደ ሥልጣን ለመውጣት የሚያቃዥቸውን መደገፍ ይቁም!! ተደራራቢ ዓላማዎችን የሚያራግቡትንና ከሌሎች ጋር

አብረው ሠርተው ሰፊና የበለጠ ተግባራዊነት ያለው የተባበረ እንቅስቃሴ ሊመሠርቱ ዝግጁና ፈቃደኛ መሆናቸውን የሚያወጁትን ማበረታታት፤ መደገፍ፤ ማቀፍ!!! ከ1997 አጠቃላይ ምርጫ በተገኘው ልምድ ህወሃት/ኢህዴግን ሥልጣን ለማላቀቅ የሚቻለው ሰፊ ያለና በተሻለ አኳኋን የተደራጀ ፖሊቲካ ኃይሎች ጥምረት ሲኖር መሆኑን አሳይቷል።

በርግጥ ተገቢ አባባል ነው። የ1997 ምርጫ ዝግጅት ጉድፈት ብዙ ዕድሎችን አስመልጦናል። ባንድ በኩል በህብረት ሥር ተስማምተው ተማምለው የተነሱት 15 የተቃዋሚ ድርጅቶች በቃል ኪዳናቸው ፀንተው ቢቆሙ ኖሮ የ1997ቱ ምርጫ እንደዚያ ርካሽ፤ ወዳቂና መሳቂያ ሆኖ ባልቀረ ነበር፤ ህወሃት/ኢህዴግም የህዝቡን ድምፅ አክብሮ ሥልጣኑን በሰላም ቢያስረክብ ኖሮ ታላቅ ተግባረ በመፈፀሙ ላለፉት ጥፋቶቹ ይቅርታ ተደርጎለት በታሪክ ፊት ተከብሮ ተመስግኖ ሊኖር ይችላል ነበር። ዳሩ ግን ህዝብም አምላክም የሚወደውን ሥራ እንደመፈጸም የሴይጣንን ጎዳና መከተሉ ህዝባችንን ሰብስቦ ርሃብ፤ ችጋርና ብትብጥ ወስጥ ሲከት ጊዜያዊ አሳፋሪ ጥቅም እንደሆነ እንጂ ዘለቄታ ያለውን ደስታ ሊያገኝ የሚችል ወገን ከቶ አይኖርም፤ “ዎበጊዜ ለኹሉ”። በእነደርግ፤ በግብፁ ሆስኒ ሙባራክ፤ በኢራቁ ሳዳም ሁሴን፤ ወዘተ ላይ በመጨረሻ ቀኑ ሲደርስ የሚያስከትለውን ቅሌትና ወርደት ብቻ መገንዘቡ ይበቃል። ለሁሉም ጊዜ አለው፤ እንኳን የግብዝ አምባገነኖች ዘመን ቀርቶ ዓለም ራሷ ለፀኛው ሺህ መቃረብን የሚያረጋግጡ ግልፅ ሆኑ ምልክቶች እየታዩ ናቸው።

2.3 የወጪ ኃይላን መነግሥታትን ጣልቃ ገብነት በተመለከተ፤

“የወጪ ኃይላን መነግሥታትን ፍላጎት በተመለከተ መጽሐፉ እንደህፃናት፤ አሜሪካኖችና አባሪዎቻቸው ወጪው የተዳከመ፤ በዘርና በሃይማኖት ወጥረት ተሳስራ የምተኖር አገር ላይ ቁትጥራቸውን ሲያጠብቁ በሙሉ ፅወቀት ነው። ብትዳከምም በራስዎ መተማመን እየቀነሰች ከነርሱ ሥር በቋሚ ጥገኝነት ብትሸጎጥም ባካባቢው ፖሊቲካ የሚያቅዱትን ትልም እንዳሻቸው ለማስፈጸም እንደምትረዳቸው ያወቃሉ”። በማለት እቅጩን አስቀምጠዋል። በርግጥ ነው፤ በመቅደላ፤ በአድዋ፤ በማይጨው፤ ወዘተ ሞከሩን፤ ሊያጠፉንም ሆነ ጥገኛ ሊያደርጉንም እስካሁን አልቻሉም ነበር፤ ዕድሜ ላገር ወዳድ አርበኞች አባቶቻችንና አያቶቻችን ህብረትና ደም። የኃይላን መነግሥታት ጠባይ ደካሞች አገሮችን መወረር፤ በቡችላ መሪዎች አማካኝነት ህዝቡን ከፋፍሎ መግዛት፤ መቆጣጠርና ሃብቶችን መዘረፍ ልማዳቸው ነው። የባርነት ዘመን፤ የቅኝ አገዛዝና የእጅአዙር ቁጥጥር በታዳጊ አገሮች ላይ ምን ያህል ችግሮች እንዳስከተለ ግልፅ ነው። አትርራን ሲያስገነጥሉ ለኤርትራ ህዝብ ጥቅም ሳይሆን ኢትዮጵያን ለማዳከም እንደሆነ በጌአድ የታዩ ሃቅ ነው። እጅግ በጣም የሚያሳዝነው ግን ትናንት የአሜሪካ እምጮሪያሊዚም ይወደም፤ ጭቁን ህዝብ ያሸንፋል እያሉ ሲጮሁ የነበሩት የራሴ ትውልዶች ዛሬ ዐይናቸውን በጨው አጥበው ለራሳቸው ሥልጣንና ዝርፊያ ወድ አገራችንን ለባዕዳን መሸጣቸውና ጥፋትዋን በማመቻቸት ላይ መገኘታቸው እግዚአ መሃረነ ክርስቶስ፤ ኤሎሄ ኤሎሄ፤ አላሁ አክበር ያሰኛል።

2.4 የግለሰቦችና ቡድኖች ሚና፤

የመጽሐፉ ዋና ዓላማ በተለያዩ አንገብጋቢ ጉዳዮች ዙሪያ ጠለቅ ያሉ ምርምሮችና ወይይቶች እንዲደረጉ ለመጋበዝ ነው እንጂ ለሁሉም ጥያቄ መልስ ለመስጠት እንዳልሆነ ደራሲው ገልጸውታል። ስለዚህ ማንኛውም ሰላምና ዕድገት ፈላጊ ዜጋ አገራችንን ከባሰው ወድቀት ለማዳን የሚቻለውን ሁሉ አስተዋጽኦ እንዲደርግ ጨምሮ ልማፀን እወዳለሁ።

- ሀ) አገራችን ያለችበትን መከራና ወዴት እያመራች እንዳለች ጠንቅቆ ማወቅ፤

- ለ) በራሳችን ላይ ባህላዊ ዐብዮት ማካኸል፤ ልባችንን ንፁሕ ማድረግ፤ ከሁሉም በላይ ፈሪሃ እግዚአብሔር እንዳይርቀን መሞከር፤ መደማመጥ፤ መከባበር፤ ሂስና ግለሂስ መቀበል (የዲሞክራሲ ፕሪንሲፕል ማዳበር)፤ ስለአሁኑና ስለመጪው ትውልድ ደህንነት ማሰብ፤
- ሐ) ለኩርማን መሬትና ለጥቃቅን ጥቅሞች አገራችንን አለመሸጥና ከሚሸጧትም ጋር አለማበር፤ 'ያባትህ ቤት ሲዘረፍ አብረህ ዝረፍ' የሚለውን ሴይጣናዊ መርህ መጣልና ከስግብግብነትና ከርካሽ ራስ ወዳድነት መታቀብ፤ 'ዎአዳም አንተ መሬት ዎትገብር ዉስተ መሬት'!!!
- መ) የተቃዋሚ የፖሊቲካ ድርጅቶች የዲሞክራሲ ጥያቄ ሁሉንም እኩል የሚመለከት ከሆነ በዚያ ዙሪያ በቅርብ መተባበር፤ የዲሞክራሲ ጽንሰ ሃሳብ ህዝብ ዉሳኔ ስለሆነ ገና ህዝብ ፊት ሳኢደረሰ ከወዲሁ መናቆሩና መጠላለፉ ኢዲሞክራሲያዊ መሆኑን ማወቅና መገደብ፤ ለምሳሌ በ2003 ዓ/ም 15 ተቃዋሚ ድርጅቶች ተስማምተው ህብረት የፈጠሩበትን ሠነድ ማስታወስና ማንሰራራት፤
- ሠ) ተመሳሳይ አገሮች እንዴት ወደዕድገት ደረጃ እንደደረሱ መመርመርና ጥናታዊ ሠነዶች ማቅረብ፤
- ረ) ዉጭ አገር በተሻለ ኑሮ የሚኖሩ ወገኖች፤ የግል ባለሀብቶች (ባለሆቴሎች፤ ዘፋኞች፤ ስፖርተኞች፤ ወዘተ) ከጎዳና ተዳዳሪ እንለማዉታን መሃከል አንዳንድ ልጅ ቢደግፉ ተልቅ አስተዋጽኦ ነዉ፤ ዛሬ የሆቴል ትራፊ እንኳን መሸጡን ለሚሰማ ጆሮ ምንኛ እንደሚቀፍ መናገሩ ራሱ ያሳፍረኛል። ወጣት እንደዚያ መንገድ ላይ ሲራብ ትራፊ መሸጡ ዬት እንደሚያደርስ ከቶ አይገባኝም። የ“ዓሳ ግማቱ ካናቱ” እንደተባለዉ መሆኑ መሰለኝ የላይኛዉን ጥፋት መከተል። ድሮ በደህናዉ ዘመን “ለኔ ቢጤዎች” ይባል ነበር።
- ሰ) ማንኛዉም የሃይማኖት ተቋም ሲደፈርና ሲጎዳ ሁሉም ዜጋ ባንድ ላይ መቆምና መከላከል፤
- ሸ) ካገር ዉጪ ወገኖቻችን ሲደፈሩ አሁን በማሳየት ላይ ያለንበትን ትብብር ማጠናከር፤
- ቀ) በአገራችን ዲሞክራሲና ሰላም ከሰፈነ ሁሉም ዜጋ በደስታ መኖር መቻሉን መገንዘብና አገር በማዳኑ የጋራ ትግል ላይ መረባረብ፤
- በ) የሙያ ማህበራትን በያገሩ ማቋቋምና አለም አቀፋዊ ትብብር መፍጠር፤ በነዚህም ሥር የምንመለከታቸዉ ጉዳዮች የሚከተሉትን ሊያጠቃልል ይችላል፤
 - የመሬት ይዘታ የፖሊሲ ጽንሰ አሳቦች መንደፍና ማወያየት፤
 - የግብርናና የምግብ ዋስትና ማረጋገጫ ዘዴዎችን መመርመርና መንደፍ፤ ዘለቄታ ያለዉ የአገር ኢኮኖሚ እድገት ሊመጣ የሚችልባቸዉን አቅጣጫዎች መሰንዘር፤
 - የአፈር፤ የዉሃ/ የተፈጥሮ ኃብትና የአካባቢ አየር ጥበቃ ዘዴዎችና ፖሊሲዎች መመርመርና መንደፍ፤
 - የትምህርት ፖሊሲዎችን መመርመርና መንደፍ፤
 - የጤና ፖሊሲዎችን መመርመርና መንደፍ፤
 - ኢትዮጵያ ከዚህ በፊት ብቻ ሳይሆን ወደፊትም ሊታበረከት የምትችላቸዉን ቁልፍ አስተዋጽኦዎች በግልጽ ማስቀመጥና ከዉጪዉ ዓለም ጋር መፍጠር የሚገቡንን ግንኙነቶች መመርመር፤ዲሞክራሲ፤ ሰላምና ዕርጋታ ከሌለ ዓለም ሁለ ሊናወጥና ዘለቀቄታ ዕድገት ሊኖር እንደማይችል ማወቅና ማሳሰብ፤
 - የተማረዉን ክፍል ማግለል አገራችንን ለባርነት ማመቻቸት እንጂ ዘለቄታ የሚኖረዉን ዕድገት ማምጣት ከቶ እንደማይቻል ደጋግሞ ማስገንዘብ
 - የሕግ ባለሙያዎች ተደራጅተዉ የህዝብ እልቂትና የአገር ንብረት ዝርፊያ የፈጸሙትንና እንደዚሁም ሕፃናትንና ዜጎችን ለባዕዳን ለባርነት የሚሸጡትን ወንጀለኞች ወደ ዓለም አቀፍ የፍትሕ ፍርድ ቤቶች የሚቀርቡበትን መንገዶችና ሁኔታዎች ማጥናትና ማመቻቸት
 - ወዘተ፤

አማርኛችንን በተመለከተ ደራሲው ብዙ ጠቃሚ ሀሳቦችን ሰንዝረዋል። አማርኛ ከሁሉም የበለጠ፣ እጅግ የዳበረና የሰለጠነ ቋንቋ ነው። ቋንቋውን በመጠቀም ማንኛውንም በዓለም ላይ ያሉትን ድምፆች መጥራት ይቻላል። ፊደሎቻችንን በመጠቀም ማንኛውንም በዓለም የሚሰማ ቃል መፃፍ እንችላለን። ታዲያ ለብዙ ሸሲህ ዓመታት የዳበረውን ቅርሳችን የምንንቀው ለምንድን ነው ብለው መጠየቃቸው እጅግ ተገቢ ነው። በርግጥም አመሰግናሉ ለማለት ቴንክዩ፣ እማማ፣ አባባ፣ እማዬ፣ አባብዬ በሚሉት አንጀት በሚበሉ ቃላት ምትክ ማዘር፣ ፋዘር እያሉ መበሻቀጥ ምን ለመሆን እንደሆነ ጨርሶ አይገባኝም። አማርኛ ጠፍቷቸው እንዳይባል ባገር ወስጥ ናቸው። እንግሊዘኛው ቀልጲቸው እንዳይባል ምን ያህል ችግር እንዳለባቸው እነርሱም አካባቢያቸውም ጠንቅቆ የሚያውቀው ነው። ባንታደል ሆኖ እንጂ እንኳንስ ብሄራዊ ቋንቋችንና የቤተክርስቲያናችንና የሥልጣኔያችን መሠረት የሆነውን ግዕዝ ጭምር መልሰን ብናንሰራራ በተገባ ነበር።

2.5 መጽሐፉ የዳሰሳቸው ሌሎች ጉዳዮች

መጽሐፉ በተጨማሪም በሚከተሉት ጥያቄዎች ዙሪያ ብዙ ጠቃሚ ሀሳቦችን ሰንዝረዋል፡

- የሃሳብ ነፃነትና መገለጫዎች፣ መገናኛ ብዙሃን በኢንተርኔት ዘመን
- የጥበብ ሽግግር ጉዳይ
- የቤት አሠራር ጥበብ
- ዲያስፖራና የጥበብ ሽግግር
- የኢትዮጵያ ሥነጽሑፍ ይዘታ
- የርዳታ/ብድር ኢኮኖሚና ጣጣዎች
- ፊልሞች በኢትዮጵያ
- ኢትዮጵያና ምሥራቅ አፍሪቃ

2.6 የመጻሕፍት ግምገማ

ደራሲው በተጨማሪም የሑለት መጻሕፍት አጫጭር ግምገማዎች አቅርቦዋል።

አንደኛው በእነ አንድርዜይ ባርትራክስ ተጽፎ በአለማየሁ አበበ የተተረጎመ የኢትዮጵያ ታሪክ ነው። መጽሐፉ የኢትዮጵያን ታሪክ ከአክሱም ጀምሮ እስከዐፄ ምኒልክ አገዛዝ ድረስ የሚያትት ነው። ከመጽሐፉ አደራረስ የሚገኘው አንዱ ትልቅ ቁምነገር ከሩቅ ሆኖ በጥራዝ ነቀስ ሳይሆን አገር በቀል የሆኑትን መረጃዎች በማሰባሰብ ሁሉንም ማህበራዊ፣ ገጽታዎች (የባህል፣ የእምነት፣ የምጣኔ ሀብት፣ የህዝብ እንቅስቃሴ፣ ዓለም አቀፍዊ ግንኙነቶች፣ ንግድና ሥነጥበብ) መመርመር እንደሚገባ ነው።

ሁለተኛው ግምገማ አና ካረኒን በተባለው የሊዮ ቶልስቶይ መጽሐፍ ላይ ነው። የ መጽሐፍ የተዘጋጀው ሩሲያ በመካከለኛው ዘመን በጭለማ ወስጥ በነበረችበት ጊዜ የነበሩትን ችግሮች ለማስወገድ በቂ ግንዛቤ ባልነበረበት ወቅት ነው። በዚያ ወቅት ነበር ሊዮ ቶልስቶይ “ለሪሲያ ህብረተሰብ ማህበራዊ ታሪክ ትልቅ ሃውልት አቁሞ ያለፈው”።

ኢትዮጵያም ዛሬ ዲሞክራሲን ልትገነባ ባለመቻል ጭለማ ወስጥ ብትገኝም የዛሬዋ ኢትዮጵያ ከዚያን ዘመን ሩሲያ በጣም ይለያል። ዲሞክራሲን ለመገንባት የሚያስችሉ ሁሉም ሁኔታዎች ተሟልተው ሳለ በአምባገነን መንግሥታት አፈናና በተቃዋሚ ድርጅቶች መሃከል ህብረት መላላት ምክንያት ብርሃን መፈንጠቅ ስንችል በጭለማ ወስጥ እንድንሰቃይ የተዳረግነው።

ያድህነን እመዓቱ ይሰወረኑ!!!